

[Forsvarsministeren.]

straffen, idet jeg selv går ind for, at den bør ophæves. På den anden side erkender jeg også, at der kan fremføres mange argumenter og måske argumenter, det er svært direkte at stille op over for hinanden og sammenligne, jfr. de bemærkninger, hr. Falk Hansen var fremme med. Jeg synes selv, det er en udmærket ting, at vi nu vender tilbage i næste folketingssamling og så i ro og mag og med megen eftertænksomhed drøfter dette meget vigtige spørgsmål igen.

Må jeg bare gøre én bemærkning til hr. Poul Dam. Det er den, at det så sandelig ikke er for at gøre tingene vanskeligere for dem, der arbejder i forsvaret, at vi har en særlig militær straffelov og retsplejelov, det er for at gøre det lettere. Der må nu engang eksistere særlige forhold i et forsvar, og hvis det var sådan, at disse særlige forhold, når det drejer sig om en straffelov eller retsplejelov, skulle henføres under tilsvarende borgerlige love, er jeg bange for, at det ville være noget uoverkommeligt at finde rundt i alt dette, og derfor er der også noget rationelt i, at man ligesom har taget det ud i en særlig lovgivning, således at alle parter bedre forstår, hvad det egentlig drejer sig om.

Endelig vil jeg sige til hr. Adam Møller, at nogle af de synspunkter, der var fremme, også var fremme ved første behandling, og jeg mener ikke, det er rimeligt, at hr. Adam Møller kører argumentet om nærdemokrati frem, når vi nu går over til, at den lokale chef ikke mere skal være rettergangschef. Jeg mener, at det hensyn spiller en langt større rolle, at der bliver tale om en ensartet behandling for alle dem, der skal tiltales, og det vil være tilfældet i langt større udstrækning, når det er auditøren, der kommer ind i billedet.

Så vil jeg bare give udtryk for, at når det drejer som at trække en grænse for et eller andet, som hr. Adam Møller var inde på, tror jeg ganske simpelt ikke, at hr. Adam Møller og jeg kan blive enige, fordi vi i hold-

ning er så vidt forskellige, og her tænker jeg også på bemærkninger, der blev fremsat ved første behandling. At dette skal blive udnyttet, misbrugt, af værnepligtige, mener jeg ikke vil blive tilfældet. Det samarbejde, jeg har med værnepligtiges talsmænd, og den inspiration og de positive forslag, vi får fra deres permanente udvalg, viser, at der er tale om en grundig overvejelse af de ting, de kommer frem med, og jeg mener alt taget i betragtning, at det er at undervurdere værnepligtige af i dag, hvis hr. Adam Møller tror, at dette vil medføre misbrug. Men jeg vil da medgive hr. Adam Møller, at det er min egen opfattelse, og kun erfaringerne senere hen vil kunne vise os, hvem der har ret.

Med disse bemærkninger endnu en gang tak for samarbejdet med udvalget.

Falk Hansen: Jeg skal ikke forlænge debatten, men kun sige, at jeg med stor interesse lyttede til hr. Adam Møllers indlæg. Jeg vil dog gerne sige, at vi er nok nogle i udvalget, der er gået ud fra, at det ikke drejede sig om at beskytte officererne mod de værnepligtige, men at problemstillingen egentlig var den modsatte, nemlig i givne situationer at sikre de værnepligtige over for officererne, som trods alt har fat i den lange ende af tovet. Det synes jeg nok man kunne blive lidt i tvivl om, da man lyttede til hr. Adam Møllers tale.

Og så kun til hr. Poul Dam. Sammenligninger er jo en vældig god ting, og de kan også være et overordentlig fortrinligt pædagogisk hjælpemiddel, men forudsætningen må være, at man bruger sammenlignelige størrelser. Hr. Poul Dam var inde på, at man manglede en kirkelig straffelov — jeg ved ikke, om hr. Poul Dam efterlyste en, men i hvert tilfælde sagde han, at man ikke havde en sådan — og jeg forstod, at man heller ikke havde en straffelov på det kgl. teater. Jeg vil dertil kun sige, at jeg synes ikke rigtig, eksemplerne er brugbare. Mig beke ndt var det, jeg sagde i forbindelse med de specielle militære love, at de værneplig-